

Dichtbundels bij tieners: Hoe leuk het eigenlijk kan zijn

Lezen, en dan vooral het lezen van dichtbundels, is niet meer erg gebruikelijk. Vaak omdat er veel vervangers zijn in deze technologische tijd, dus zijn vooral tieners veel naar de technologische vervangers aangetrokken. Hierdoor blijft er nog weinig tijd over voor lezen en gebeurt dit dus ook veel minder. Ik wilde mijn eigen ervaring delen over dit onderwerp, om aan andere mensen (en vooral tieners) te laten weten hoe leuk het eigenlijk kan zijn om een dichtbundel te lezen.

Ondanks dat er veel afleiding zoals technologie is, ben ik begonnen met het lezen van de dichtbundel 'Reistijd, bedtijd, ijsijd' geschreven door Marjolijn van Heemstra. Deze dichtbundel gaat over het principe van tijd en hoe dat afgeeft op je leven. Er zitten verschillende hoofdstukken in die weer praten over andere manieren en groottes van tijd. Voorbeelden daarvan zijn: momentopname, lichtjaar, er zijn - er niet meer zijn, etc. Wat ik zo mooi vond aan deze dichtbundel was dat het je echt aan het denken zette, en niet alleen over kleinere dingen maar ook over grotere dingen zoals het leven. Bij het eerste gedicht merkte ik al gelijk dat het echt een boek was waar veel gevoelens voorbij zouden komen. Het eerste gedicht ging over het feit dat heel je leven wordt samengevat in een geboortedatum, sterfdatum en een streepje ertussen. Aan de ene kant bracht dit mij veel verdriet omdat het me deed denken aan mijn oma die voor de tweede keer in vijf jaar op de IC lag. Aan de andere kant moest ik toch een beetje lachen om dit gegeven, omdat het toch wel een mooie constatering was wat ik wel een grappige ingeving vond van de schrijfster.

Ook al is de keuze voor mij tussen telefoon/laptop of lezen vaak moeilijk (omdat ik veel voor de technologie kies) had ik bij deze dichtbundel echt elke keer heel veel zin om het te lezen. Ik was blij als ik 's avonds rustig in mijn bed lag en kon genieten van de ontspanning van lezen. Het gaf mij rust en ontspanning, maar ook vreugde want ik heb voor het eerst in lange tijd weer genoten van lezen. Zonder dat er ook maar iets tussenkwam.

Dit laat zien dat dichtbundels echt wel wat voor tieners kunnen zijn. Er moeten gewoon onderwerpen in voorkomen die ons tieners goed aanspreken. Bij mij was dit dus het principe van tijd, maar voor een ander kan het weer een heel ander onderwerp zijn. Het is een keuze die iedereen zelf moet maken, maar als je uiteindelijk toch een dichtbundel kunt vinden met goede onderwerpen, ga je iets meemaken wat zeker de moeite waard is. Namelijk genieten van een goede dichtbundel, en in het algemeen lezen, ook al had je misschien verwacht dat je dat nooit had kunnen doen.

C.R., 16 jaar.